

OBČASNÍK PŘÍCHOVICKEHO SKAUTSTVA

PROTLAK

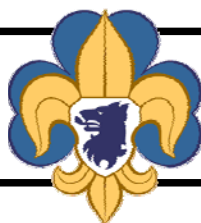
RR

40

**BESÍDKA 2005, M.A.S.O., OLDSKAUTI NA DRNOVCE,
VEVERKY V PRAZE, RR V SUŠICI ...**

X. ROČNÍK

LEDEN 2006

OBSAH

Besídka – Viky+Kula	3
Prníková chaloupka – Žolík	5
Skautky v Ticholovci – Nudle+Mrňous	7
Oldskauti na Drnovce – Laka	7
M.A.S.O – Haník	8
Výtvarný podvečer – Včela+Skřítek	11
Bobří stopou – Míla	12
Lamo - Lasičí spaní v klubovně – Malina	14
Výlet Veverek do Prahy – Tkáňa	15
Hippie večírek – Haník	16
Námořnický bál – Kim	17
Sušice RR – Čudla	18
Sušice světlušky – Kiki	20
Sušice vlčata – Koza	22
Vyznamenání – Kim	23
Sbírka pro kojenecký ústav – Kiki	24

BESÍDKA 2005

Mezi pravidelně se opakující akce, které tradičně patří do programu našeho střediska a které nám vždy připomenou, že už zase utekl celý jeden rok, patří i vánoční besídka. Je to akce, na kterou se všichni celý rok strašně moc těší.

Jednak proto, že je to od tábora první příležitost, kdy se sejde pohromadě celé středisko a také proto, že mohou všem ukázat své herecké, pěvecké, muzikantské či jiné nadání .

V úvodu všechny přivítala vůdkyně střediska Yetti, zvláště pak dva milé hosty, bratra Akelu a jeho ženu Věrku, která k nám, jestli se nepletu, zavítala poprvé.

Poté se pokračovalo poněkud netradičně, neboť některým našim vůdcům a oldskautům byla předána oblastní vyznamenání.

Letošní besídkou nás provázel již ostřílený Haník s čerstvým roverem Čudlou. Ještě než ohlásili samotný program, seznámili nás s pěkným výsledkem veřejné sbírky a poděkovali všem, kteří přiložili ruku k dílu, především pak Kiki, která měla se sbírkou nejvíce práce. Poté položili publiku první kontrolní otázku, kolikátá že je to vlastně besídka. Tipů se sešlo povícero, nakonec Haník souhlasně kývl na číslovku patnáct. Nikdo z přítomných sice neprotestoval, já však musím tuto informaci uvést na pravou míru, jednalo se již o šestnáctou vánoční besídku.

Jestli byl na začátku besídky mezi přítomnými někdo, kdo přesně nevěděl, proč se Vánoce vlastně slaví, jak celá tradice vznikla a kdo že to byl vlastně ten Ježíšek, odpověď mu dalo hned první vystoupení starších vlčat. Mohli jsme v něm vidět, jak a komu se Ježíšek narodil a jaká to tehdy byla velká událost. Ani mladší vlčata se nedala zahanbit a potěšila všechny přítomné pásmem krásných básniček.

Poté se již

program rozběhl naplno. Přestávky mezi jednotlivými vystoupeními byly vyplněny buď kytarovým doprovodem, nebo programem, který si pro účastníky připravili naši roveři. Na scénu se tak postupně dostaly a vystřídaly všechny oddíly. Mladší světlušky například všem připomněly, kdo to byly koledníci a předvedly, jak takové koledování vypadalo. Bohužel si ale nic nevykoledovaly. Nejspíš proto, že mluvily moc potichu a hospodáře i s jeho ženou v provizorně postaveném stavení prostě ze spánku neprobudily. Starší světlušky nám ukázaly rozdíl mezi nebem a peklem (jestli jsem správně pochopila, peklo je zaručenou dietou), nahlédli jsme do života oldskautů, skautky skvěle ztvárnily velmi známý příběh s utrženým sluchátkem, s Jeníčkem a Mařenkou jsme zabloudili v hlubokém lese.....Pohádkové téma završil roverský Krteček, který potřeboval jediné – kalhotky!!!..... s kapsami samozřejmě.

Pokud jsem nevyjmenovala všechna vystoupení, postiženým se omlouvám...

Po krásné chvílce při svíčkách se už konečně dostalo na dárečky. Pod stromečkem jich byla spousta, takže myslím že těch hodných co nezlobili byla v klubovně převaha. Besídka je sice za námi ale my se přeci můžeme těšit na tu příští, určitě mnohem lepší, vánočnější, bohatší!!

Těší se i Kula s Vikim

Jak nacvičit Perníkovou chaloupku

Téma Perníková chaloupka nám coby veverčí kus letošní vánoční besídky navrhla Yetti a Tkani to schválila, my už jsme to jen odhlasovaly ☺. Na další schůzku už Yetti přinesla scénář a rozdělily se role. Já jsem (vůbec jako vždycky když o něco jde) přišla pozdě, takže jsem s rolí „dědek“ vůbec nesouhlasila, ale nic jsem nemohla dělat! Kdo pozdě chodí, hraje holt dědka. Ale nakonec jsem i tuto roli zvládla! Ještě tuhle schůzku jsme si asi 2x přečetly text.

Příští čtvrtek už jsme přinesly pár ohozů a tak trochu hrály. Moc nám to nešlo, pořád jsme se dívaly do papírů a gebily se u toho ☺. A o

tejdén později jsme už donesly zbytky kostýmů a už jsme začaly pořádně hráááát. Nic moc to nebylo, protože Jeníček s Mařenkou trošku neuměli text ☺. Pořád takový nenápadný nápovědy ...Špity, špity... A hlavně jsme měly opět záchvaty smíchu. Když se nesmála Perníková chaloupka (což se teda moc nedařilo), tak vyprskla Bába s Dědkem a když se ani ty

nesmáli, tak pro změnu byl mimo Myslivec, kterému ty sojky trochu haprovaly... Takže nakonec už jsme se smály všechny a nebyly jsme schopný slova, tak jsme to musely zabalit a nechat to☺! Radši jsme si domluvily srazík na neděli po ránu (sice jsme musely vstávat ☹, ale nakonec to stálo za to!).

Tak v tu neděli už jsme zkoušely naostro i na place. Docela už nám to šlo. S textem už nebyly problémy. I když pár výtlemů ještě bylo a některou scénu jsme zkoušely několikrát! Ale nakonec jsme odešly celkem spokojené.

Na besídce už jsme byly některý pořádně nervózní (já teda OPRAVDU výjimečně vůbec ne). Většinou hrajeme vždy z kraje a teď

nás nechali pořádně vycukat, hrály jsme skoro poslední! A bylo to ňáký rychlý! Ale můj názor je, že jsme to (zase výjimečně) zvládly. Ani jsme se moc nesmály a sem tam to slovíčko se odpouští, ne ☺ ? Takže všechny Veverky za to chválím. A vy určo taky! Už se těším na další rok.....se zase zasmějem☺.

☺ Váš Žolíček ☺

Před Vánoci se skautkami v Ticholovci

Normálně jako na schůzku jsme se 22.12. sešly v 17 hodin. Po chvíli čekání a domlouvání jsme se vydaly na cestu do Ticholovce. Po cestě jsme si všichni povídali, ale cesta byla skoro nebezpečná, protože jsme šly už po tmě, všude náledí a trochu sněhu – no bylo to o pusinky ☺. A když jsme dorazily k „našim“ stromkům, vybíraly jsme ten nej, nej stromek, který ozdobíme. Stráááše dlouho jsme zapalovaly svíčky, poněvadž foukal hroznej vítr. Ale všechny nakonec nádherně hořely a svítily do tmy a my jsme zpívaly koledy a bylo nám krásně předvánočně, protože za dva dny už přijde Ježíšek a zítra už budou prázdniny ! (No bylo nám fakt super). Cestou zpět samozřejmě proběhla „svíčková“, to je taková soutěž, komu nejdýl vydrží cestou zpátky hořet svíčka. A když jsme došly do klubovny, tak jsme odevzdaly svíčky a šly domů těšit se na ty Vánoce.

Nudla a Mrňous

Podzimní víkend oldskautů na Drnovce

Na jeden podzimní víkend si Oldskauti naplánovali táboření na Drnovce, protože i podzim tam je krásný, když se počasí vydaří. A nám se vydařilo. Sluníčko po oba dny pěkně svítilo i hrálo. Vedle jídelny to v pátek večer vypadalo jako na parkovišti. No to bude tím, že každý

z nás jinak končí v práci a ti co mohli přijet dříve toho využili. Také několik stanů se objevilo – tedy dva. Někteří jedinci se totiž rozhodli, že budou spát na podlaze v jídelně a v kuchyni. Já vzhledem k tomu, že slibovali značné ochlazení v noci, jsem si ustlala v autě(to je výhoda malých lidí, stačí jim málo místa). Večerní posezení při kytáře bylo příjemné.

Druhý den bylo nutné se pustit do práce. Vždyť to byl hlavní důvod pobytu na Drnovce. Bratři se pustili do stavění střechy na nové bráně a opravili střechu na jídelně. Šlo o velmi odbornou práci a tak hlavní slovo zde měl Šat. Radit se snažili i druzí, Viki, Vláša, Frenky, Bedlák (ten si na to přivezl v sobotu i pomocníka –malého Jarouška), Čochtan, Kim, Kamil, Kofič a další. Tedy nejen radit, to bych jim křivdila. Oni taky hodně dělali. Já s Yety jsme se staraly o oheň v kamnech, trochu jsme to poklidily v okolí, očistily most, připravily nějaké dříví, ale je pravda, že pro nás tam toho moc nebylo, a tak jsme se odpoledne ještě s Janou a Drahuškou vydaly na houby. Byla to bída. Pokud jsme něco našly, tak to bylo většinou červivé. Aspoň jsme měly pěknou procházku. Večer všichni strávili u tepla kamen za zpěvu a hry kytar.

Neděle dopoledne byla opět pracovní, dodělávala se věž, uklízelo se a balilo. Na závěr musím prozradit, že Kamil opět nezklamal. Jak s vynikajícím jídlem, tak i s úrazem – zasekl si sekerku do nohy, ale návštěvu lékaře odmítl, že to zvládne sám???

Laka

M.A.S.O.

Letos jsme chtěli s rovery opět připravit nějakou drsnou akci pro skautky a skauty.a také se tak stalo. Vymysleli jsme pokračování loňského S.A.D.O. (Skautské Akční Dobývání Osvětlení) .Název tedy

nemohl být jiný než M.A.S.O. (Městská Akční Skautská Operace)

Hra se opět odehrávala v Přešticích a naší základnou se stal Rajčeho dům na pohořku. Soutěžící byli rozděleni do 4 – 5 členných družstev. Každé družstvo „obsahovalo“ jak skauty, tak i skautky. Průběh této velké hry vypadal tak, že si každé družstvo nejprve vylosovalo nějaký z deseti úkolů a ten muselo ihned splnit. Čili nemohli pokračovat v dalších úkolech, pokud tento nebyl splněn.

Skauti i skautky se s úkoly vyrovnávali porůznu. Někdo se na splnění úkolu vyloženě těšil, jinému připadal trapný. Ale všichni se překonali a nakonec do toho přece jen šli. Obecně ale mohu konstatovat, že těmi statečnějšími byli chlapi. Abyste měli představu, jak to asi ve městě Přeštice toho dne vypadalo, tady je seznam všech úkolů.

Dvakrát měř , jednou řež

Vaším úkolem je změřit vnější obvod kašny na Masarykovo náměstí . Toleranci v měření máte plus minus 10 cm. K měření můžete použít absolutně cokoliv.

Telefonní číslo

*Zjistěte jakýmkoliv způsobem telefonní číslo tohoto člověka: Miloslav Sikyta
Na hrbě 185
Besednice
38281*

Povoz

Naložte si jednoho člena vaší družiny na kolečko, které je u Rajčeho doma. Váš úkol: Projet určenou trasu v kolečku vždy jen s jedním pasažérem. Ostatní vždy vezou nebo se zdržují v těsné blízkosti kolečka. Za celou trasu se musíte všichni coby pasažéři vystřídat.

Trasa: Vydejte se z ulice Javoříckého do ulice 5. května, pak dolů zkratkou, „ myší dírou“, u stavební firmy Stawo zabočte vlevo, kolem videopůjčovny, nové pizzerie a dále ulicí 5. května kolem samoobsluhy zpět nahoru do kopce až na start.

POZOR: dbejte na bezpečnost svou i kolemjdoucích. Kolečko je vratké. Nejezděte zbytečně rychle. Jezděte jen po chodníku.

Pasažéra ani ostatní ničím nepřikrývejte, ať jste pěkně vidět. Jste přece krásní a mladí !!!

Střelba

Nastřílejte na papírovém terči každý čtyři body. Pokusů máte neomezeně. (s časem je to horší, však víte, v kolik hodin je konec vašeho bojování ☺)

Terč a všechno co k tomu patří najdete na adrese Hlávkova 46, na dvoře. Vrata jsou otevřena, můžete směle vejít.

Divadlo

Vaším úkolem je zahrát celá družina divadlo na téma jakékoliv lidské vlastnosti. Musíte ho zahrát třem lidem. Je jedno, jestli postupně nebo najednou, prostě dohromady třem lidem. Každého z diváků pak požádáte, aby vypsál potvrzení, že divadlo viděl a jak se

mu líbilo nebo nelíbilo. Potvrzení si vyžádejte u organizátorů. Součástí potvrzení je také podpis. Stává se, že lidé mají podezření na jeho zneužití. My (a vy taky) to chápeme, a proto stačí udělat třeba tři křížky nebo prostě něco místo toho podpisu. Nezapomeňte trpělivým divákům předem(i zadem) poděkovat. Délka představení je čistě na vás. Prosíme ale, abyste dbali na kvalitu. (Snažte se nikoho neurazit a nepohoršovat.Snažte se o pointu.) Přejeme vám mnoho zábavy.

PET lahve – ekologická hra

Vaším úkolem je sehnat si ve městě 30 PET lahví.Až je seženate, tak nám je přinesete ukázat.My vás pochválíme a pošleme vás s nimi.....do kontejneru na plasty.

Tímto „dobrým skutkem“ zbavíte lidí flašek, které se jim doma válí a s nimiž ještě nestačili dojít do kontejneru. (My vesničané jsme zvyklí na modré pytle, které nám komunální služby odvázejí, ale to víte, ve městě to chodí jinak.) PET lahve můžete samozřejmě sehnat jak od jednoho člověka, tak třeba od deseti. Prostě sehnat dohromady třicet flašek. Flašky sešlapejte, aby se vám lépe nesly a aby nezabraly příliš místa v kontejneru. Nezapomeňte, že hrajete všichni společně.Nerozdělujte se, chodte spolu!

Music

Poslechněte si kdekoliv (teda ne kdekoliv-viz.obecná pravidla) první písničku na straně A. Pouštějte si jí tak, dlouho, dokud jí nebudete všichni umět zaspívat. Poté přijďte na hlavní stanoviště zaspívat ji roverům. (Cestou ji ale můžete zaspívat tolika lidem, kolika jen budete chtít. To proto, aby vám nebylo líto, že se ji učíte „jen pro ty rovery“). Kazetu si vyzvedněte u organizátorů. Hodnotíme zapamatování textu písně a samozřejmě bezchybný zpěv. ☺

Portréty

Přemluvte 3 lidi, ať vám stojí modelem pro portrét. Vyobrazte je co nejpřesněji. Každý papír v obálce má své číslo. Číslo jsou také napsána na obálce. Tam se podepíše ten portrétovaný člověk, kterému se jeho zobrazení bude líbit. Jestliže ne, máte možnost svoji chybu napravit, a to buď na druhou stranu papíru nebo na obálku.

Lidi může kreslit jeden z vaší družiny nebo se na tom můžete podílet všichni. Každopádně radte! Můžete kreslit všechny tři lidi najednou nebo postupně.

Obálku s papíry, tužkou a gumou si vyzvedněte u organizátorů. Přejeme dobrou múzu.

Špagety

Vaším úkolem je uvařit špagety a pak na nich uvázat pět základních uzlů, které jistě znáte. Družina si vyzvedne u organizátorů deset syrových špaget. Uvařit je můžete kdekoliv (kdekoliv ne, viz.obecná pravidla). Nemusíte je vařit celých deset doporučených minut, ale jen tolik, kolik si budete myslet, že je tak ideálních minut pro ideální konzistenci špaget na to, aby se na nich mohlo uzlovat.

Výsledkem musí být pět uzlů položených vedle sebe. (Takže je jedno, jestli když se vám špageta třeba přeláme, že uděláte uzel jen na půlce špagety. Je to fakt jedno! Výše zmiňovaný výsledek je vám jasný !)

Azbuka

Vaším úkolem je přeložit ruský text, který je samozřejmě psán ruskou abecedou – azbukou. Poproste k tomu jakéhokoliv člověka (jakéhokoliv ne – viz.obecná pravidla), o

kterém si budete myslet, že by tak mohl umět základy ruštiny a měl doma třeba i slovník rusko-český. Úplný překlad do češtiny přepište na kus papíru. (jestli ho nemáte, rádi vám ho dáme). Pokud umíte sami rusky, tím lépe, budete to mít rychle za sebou. (Na překladu se může podílet samozřejmě více lidí najednou i postupně, protože každý ví něco jiného) Ruský text si vyzvedněte u roverů.

Dalekohled

V základní škole Na Jordáně má svůj kabinet i matka jedné z rangers. Z jejího okna je vidět na protější dům, který má v patře malé okénko. V tom okénku je papír s nějakým textem, který nelze přečíst jinak, než s použitím dalekohledu. Vaším úkolem je tedy půjčit si kdekoliv a od kohokoliv (kdekoliv a od kohokoliv ne, viz. Obecná pravidla) dalekohled a díky němu přečíst ten text. Ten napište na kus papíru a běžte se pochlubit roverům.

Úkoly, které skauti a skautky plnili, měly ještě zvláštní pravidla a to ta, že k žádnému úkolu nesměli použít něco nebo někoho z jejich blízkého i vzdálenějšího příbuzenstva. Celá hra byla zaměřena na to, aby se těchto nebo i jiných úkolů v životě nebáli a alespoň to zkusili. Zkrátka taková hra na samostatnost a vlastně i trochu odvahy. Myslím, že náš plán vyšel a že všichni budou nakonec jenom v dobrém vzpomínat.

Haník

Výtvarný podvečer

Náš výtvarný podvečer začal v sobotu 3.12. v 17 hodin. Bylo nás tam něco Veverek i Lasiček, taky Hanka, která celý podvečer vedla a dorazila i Yetti. Vyráběly jsme celkem tři krásné věci, které všechny vymyslela Hanka.

Jako první jsme začaly vyrábět hezky barevná přáníčka z ručního papíru (k výrobě papíru posloužily barevné toaletňáky). Zároveň s touto výrobou jsme rozehřívaly barevný vosk, abychom potom mohly stvořit plovací svíčky. Rozehřátý vosk jsme nalily do formiček na pracny a do vosku jsme ještě nasypaly třpytivé hvězdičky a daly je ztuhnou do sněhu (byl zrovna čerstvě napadnutý).

V závěru jsme vystříhovaly maňásky z filce, což bylo docela náročný, ale pěkný. Některé naše výrobky jsme si mohly odnést domů a některé šly na sbírku na kojenecký ústav. Konec výtvarnění byl už po 19 hodině, protože Hanka musela jít do tanečních.

Pracovitá Včela a Skřítek

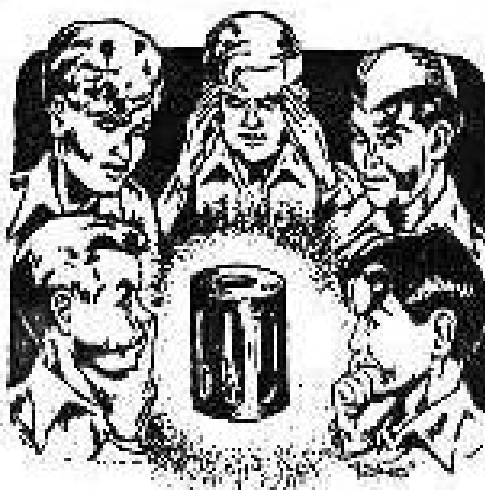
Bobří stopou

• ZAJÍMAVOSTI • HRY • NÁPADY • SOUTĚŽE O CENY •

Rychlé šípy byly ze Slovan

♦ Ivo FENCL ml.

PLZEŇ – Není moc známo, že i Plzeň má Rychlé šípy. O to větší škoda, že šlo o kluky opravdové. V Polanově síni Knihovny města Plzně o tom vyprávěl Vlastislav TOMAN. Plzeňský rodák (1929) vydal zatím 24 titulů a v letech 1956 až 1992 byl svázán s časopisem ABC (od 1959 jako šéfredaktor). Po letech o tom napsal paměti *Můj život s ábíčkem* a pokřtil je ve městě svého dětství.

Autor ujasnil, kdo byly plzeňské Rychlé šípy (a je jich taky pět). Za první herec Václav ŠTEKL z Petrohradu. TOMAN mu přezdíval Vašík BUM a ve svém seriálu *Strážci* (1967 až 1984) ho udělal „Rychlonožkou“ jménem Zrzek. Za druhé hudebník Mirek LIŠKA. V seriálu *Jan* DRÁBEK, ale vzhledem Mirek DUŠÍN. Takový byl, třeba když ministroval na Jiráskově náměstí. Za třetí nadšený cyklista Vláďa BEDNÁŘ, v seriálu *Robin*. To podle čapky ve stylu Robina HOODA, zastupuje Červenáčka. Za čtvrté TOMAN sám. V seriálu *Boža* RAK zvaný Hadži. Tu přezdívku míval podle Mayova orientálního sluhy Omara, jehož nekonečné jméno znal z paměti. Do RAKA se TOMAN při psaní promítal asi jako FOGLAR do Jarky METELKY. Za páté Zdeněk VŘEŠTÁL z Motýlí ulice. Ve

Strážcích Kája DROBNÝ, v životě skaut a rebel za války i za komunismu, politický vězeň.

Pět Plzeňanů. Jen TOMAN však už pamatuje, co zažili na prériích okolo Radbuzy. Ostatní čtyři odešli. „A za války bomba škrtila o můj dům na Petrohradě. Jiná odhodila VŘEŠŤÁLA, když venku bojovně zíral na nebe.“ Ne, takovou zkušenost FOGLAROVY Rychlé šípy neměly a Strážci vedle nich obstojí. Jsou druhým nejdelším českým seriálem s klubovní tematikou. A žádným plagiátem FOGLARA! Jsou přetavením osudů pěti kluků z plzeňských Slovan a okolí.

◆ **Převzato z PLZEŇSKÉHO DENÍKU číslo 172 (pondělí 25. července 2005), ročník XIV, příloha PLZEŇSKÝ KULTURNÍ PŘEHLED „KULTURA“, srpen 2005, strana 26.**

Zepete se Hadžiho!!!

Víte, že dlouholetý šéfredaktor časopisu ABC a autor slavného kresleného seriálu „Strážci“

Vlastislav TOMAN –
Hadži je Plzeňák?
Zajímá vás jeho

spolupráce s Jaroslavem
FOGLAREM. Pak se ho na to
zepete!!! Své dotazy zasílejte na
email ksr.redakce@seznam.cz

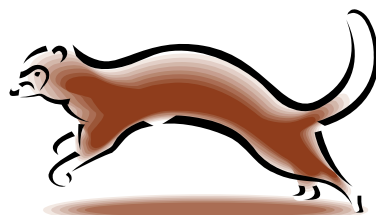
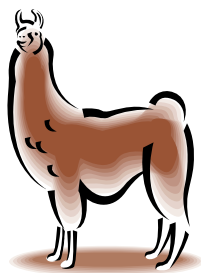
www.ksr.cz

aktuální zpravodajství o skautingu v Plzeňském kraji

Podívejte se na www.ksr.cz, kde v „Galerii“ naleznete výběr fotografií z letního tábora 2005 na Drnovce.

LAMO-LASIČÍ SPANÍ V KLUBOVNĚ

16-17.11.2005

Dlouho očekávaného spaní v klubovně se zúčastnily skoro všechny Lamičky i Lasičky. Což je Tygr, Rainbow, Tříška, Wokounek, Špunt, Sandra a já.

Sešly jsme se docela pozdě, nikomu to však nevadilo a jako obvykle byly všichni čiloučké (ono unavit 6 skautek je docela nadlidský výkon)! Na zahřátí jsme si daly pár her a když byly všechny ve varu, Tygr s Rainbow si pro ostatní připravily noční hru. Podle jejich slov to mělo být něco pikantního. Název hry byl „Brutus noční hra“. Vyfasovaly jsme legendu, ve které stálo, že se zde objevil neznámý čert. Podle posledních zpráv jsme věděly akorát to, že žil kdysi dávno v okolí Plzeňska, v temných sklepech a podzemních chodbách. Dělal hrozný věci a teď se ukrývá někde v okolí klubovny. Ne, že by skautky byly nějaký poseroutkové, to jako ne, ale najednou se nikomu ven nechtělo. I ty, které měly největší roupy, ne a ne jít ven. Nakonec to všechny přežily ve zdraví a bez následků. Přežil to i Wokounek, u kterého to vypadalo na menší kolaps☺. Čert si nikoho nenechal, nu on by je zasejc brzo vrátil☺. V klubovně jsme si uvařily na zahřátí čaj, zahrály ještě pár her a už hurá na kutě. Wokounek nám ještě povyprávěl dvě pohádky. Ale pozor, nebyly to ledajaké pohádky. A kdo je chce slyšet, ať se hlásí u vypravěče Wokounka. Pohádky opravdu zafungovaly, tak jak měly a všechny usnuly, jako by je do vody hodil, v což jsem ani nedoufala.

Ráno však nikdo tak čilej, jako večer, nebyl. Člověk, aby je tahal i z toho pelechu. A aby do nového dne hezky zvesela vykročily, daly jsme si před klubovnou větší rozcvičku. Zkoušely na mě různé finty, jako třeba, že je tam zima, že se jim nechce, že chtějí spát a tak. Nakonec ale všechny před klubovnu nahupkaly. Nasnídaly jsme se a hurá domů.

Malina

Výlet Veverek do Prahy

Dne 22.10.2005 jsme se my skautky Veverky sešly na přeštické autobusové zastávce. Pod hlavním vedením Yetti jsme nastoupily do přeplněného busu. Konečná zastávka byla Praha – Florenc, kde jsme se potkaly s Hankou.

Metrem jsme pak odcestovaly na Václavské náměstí a pěšo pak šlapaly na Pražský hrad. U vstupní brány jsme se pokusily rozesmát hradní stráž, ale marně. A hurá na hrad, vydaly jsme se zamávat panu prezidentovi. Střídání stráží jsme samozřejmě prošvihly, takže kulturní zážitek žádný☹. A tak šlapeme v docela parném sobotním odpoledni do kopce na Petřín vyblbnout se do zrcadlového bludiště. No naštěstí v něm nikdo nezabloudil☺. Ještě jsme přidaly výstup na Petřínskou rozhlednu a honem zpátky z kopce dolů..... teď se mi tak připomněla taková malá příhoda: Jolča, machřík, že si cestu z kopce zkrátí a rovnou šusem dolů se rozběhla – já jsem si to radši obešla – a najednou za sebou slyším křik

... Jolča samozřejmě! Když jsem se otočila, tak vidím Žoldu, jak jede po ústech přímo z kopečka (poznámka Žolíka: měla jsem nové boty „fakt neklouzavý“ 😊). Pak samozřejmě následoval asi tak hodinový výtlem! Žolík v poho s úsměvem na tváři, ale celá zelená od trávy jako vodník. Snad tenhle pád nebude mít trvalé následky (a neměl). Naštěstí!

Unavené a vyčerpané jsme vyrazily směr centrum Flora. Tam jsme navštívily 3D kino IMAX – daly jsme si mimozemšťany, no prostě nářez. Jako obvykle jsme neopomněly navštívit našeho „emsíkdonalda“ 😊 a tam jsme se s prominutím přímo přežraly. Tak tak jsme se doplazily k vlaku na Smíchovské nádraží a hurá domů.

Ještě teď veselá Tkáňa

HIPPIE VEČÍREK

Tentokrát byla režie roverského tématického večírku v rukou Maggi a Martiny. Jak název napovídá, řádili jsme v duchu „doby hipíků.“ Nejprve jsme se všichni ustrojili do stylového oblečení a také jsme si pochopitelně „upravili“ vlasy. Pustila se stylová muzika a rozjela se debata o kladech a záporech této rozporuplné doby.

Zkoušeli jsme si – čistě ze srandy – jak asi tak vypadá „dýlování“ v newyorském Central parku nebo ruční balení

srandovní rostliny. Samozřejmě nesměl chybět tématický vědomostní test. Maggi s Martinou měly také velice dobře připravené povídání o tom, jak to v té době vypadalo např. v Americe a jak u nás.

Osobně považuji Hippie večírek jako jeden z nejlepších, protože písničky, které vznikaly v šedesátých a sedmdesátých letech 20.století, zejména ty zpívané v angličtině, jsou podle mě ty nejlepší, jaké kdy vznikly.

Haník

Námořnický bál aneb - jak oldskauti vítali nový rok

O tom, že oldskauti našeho střediska jsou hraví tvorové, jsme se už mohli mnohokrát přesvědčit. Pokud to nevíte, tak i jejich schůzky mívají svůj program a častokrát by velice dobře zapadli mezi světlušky a vlčata. Z celé celoroční činnosti se ovšem nejvíce těší na tříkrálovou schůzku, kdy vítají nový rok. Tato schůzka již tradičně probíhá v daném stylu a tím letošním byl „námořnický bál“. Co to znamená, no především všichni účastníci musí přijít v převlecích. Klubovna se hemžila námořníky, korzáry, také jedním lodním topičem, jedním potápěčem, dostavila se „malá“ japonečka, siréna, ale všemu vévodila úžasná mořská panna. Ke vši této parádě patřilo i pohoštění přítomných, stůl se prohýbal pod vybranými pochoutkami z hlubin oceánu a v klubovně to páchlo, jak na rybím trhu.

Oldskauti se však nesešli jen proto, aby nezřízeně hodovali, ale program večera byl naplněn soutěžemi, prošli jsme AZ kvízem, školou mladých potápěčů, lovem ryb a především nechyběly kytaristé. Vyvrcholením večera bylo novoroční nadílení. V loterii si každý z oldskautů vylosoval dar, který měli za úkol přinést všichni účastníci a nebyly to dary ledajaké. Kula si například odnášela starý budík s rádiem, Jana zářila štěstím nad párem bílých střevíčků s deseticentimetrovou podrážkou – byla z ní velká holka, téměř slzy dojetí ve hnaly do očí Kimovi staré boty s bruslemi, kterých se rád zbavil Bedlák. A tak všichni s pocitem štěstí z obdarování přivítali rok 2006.

Kim

Sušice - RR

Složení: Koza, Rajče, Martina, Kiki, Hanka T., Hanka M., Malina, Sova, Mejdžr, Čudla

Na náměstí, kde byl sraz jsem dorazil náhodou včas. Tam už čekal Koza s jeho károu. Počkali jsme na Šumiho a Kikinu. Nu, když jsme dorazily k ALBERTU na začátku Sušice, čekala tam na nás jedna „Sedumnácka“ jak říkal Šumi. Ta nám ukázala skautskou klubovnu. Musím uznat, že klubovna je to pěkná, avšak poněkud neuklizená.

Samozřejmě jsme se uvelebili v klubovně skautek, protože tam bylo nejméně uklizené. Nu a největší bordel měli ve své klubovně skauti.

A jelikož byla zima, neváhali jsme zatopit v kamnech, ale znáte Šumiho! Přetopil, a nebylo k hnutí, a proto jsme vyrazili do města. Usadili jsme se ve sportbaru, kde na velké plátno promítali vysílání kanálu extreme sports. Po návratu na základnu jsme pojedli něco ze

svých zásob a pustily se do Palerma. Mě osobně zaujala hned první hra, při kteréj jsme s Kiki senzačně všechny napálili. Asi po třetí hře jsme si šli lehnout.

Ráno pro mě bylo poněkud drsné, poněvadž jsem musel vstávat dosti časně. To už ale přijel i Mejdžr, takže jsme byli v plném počtu. Snídani, opět z vlastních zásob, jsme zapili čajem a vrhli se do aut, která nás zavezla na začátek našeho pochodu. Pochod směr rozhledna Poledník nám zpestřovala Haník povídáním o B.P.ím. Cesta ubíhla docela rychle, a tak jsme na Poledníku byli přibližně v čase oběda. S Mejdžrem jdme si dali vynikající bramborák. Já, Jirka, Koza a Šumi jsme se odhodlali k namáhavému výstupu na rozhlenu i přesto, že nás to stálo 35 korun českých. Nu a dali jsme se na další cestu. Ta nás zavedla do jakési vesnice, kde jsme se ve slušné restauraci najedli. Pak další pochod směrem k autům a návrat na základnu, kde jsme prožili chvíli odpočinku a pak jsme se ve složení já, Šumi, Koza, Kiki, Mejdžr, Hanka, Hanka a Martina vydali do bazénu v Horažďovicích. Zde si Mejdžr nejdříve musel půjčit plavky a pak jsme prožili chvíle vodních radovánek jak v bazénu samotném, tak i na tobogánu a ve vířivce.

Večerní program byl zahájen debatami a o všem možném. Prý se debatovalo o připravované hře pro skauty a skautky, ale mě zaujaly nejvíce ostré výměny názorů, ke kterým každou chvíli docházelo. Pak jsme si ještě s Kozou zahráli loupežníky a šli si lehnout.

Ráno mě po té pro mne trochu tvrdší noci nebylo moc dobře, ale ani pozdní vstávání mi nebylo dopřáno, neboť se ráno vypravilo domů jedno auto s těmi, kteří potřebovali být doma co nejdřív. Jinak byl dopolední program složen ponejvíce z uklízení, avšak dopřáli jsme si i malou kulturní vložku v podobě návštěvy kaple Anděla Strážného, která byla v noci pěkně osvětlena.

Akce se podle mě vydařila, a tak se těším na další.

Čudla

Víkendová výprava světlušek do Sušice

O víkendu 11.-13.11.2005 si světlušky naplánovaly strávit víkend v sušických klubovnách. A taky že to i uskutečnily. V pátek se 14 světlušek spolu s Kulou, Drobkem, Skřítkem, Tygrem, Rainbow, Divoškou sešly na přeštickém nádraží a nasedly na vlak směr Klatovy. Já s Haníkem jsme jely autíkem s velkou náloží jídla na celý víkend, hrnců, misek, kuchyňských pomůcek a čistících přípravků. Do Sušice jsme dorazily včas, abychom upravily klubovnu, aby jí světlušky mohly

obývat. Zatopily jsme, vyčistili jsme (ne příliš vypadající) kuchyňku a záchody a Haník začal vařit večeři. Já jsem vzala auto a vydala se na nádraží. Protože je na druhém konci města, naložila jsem nejmladším světluškám batohy, aby se s nimi nemusely dřít až ke klubovně. Natěšené a nedočkavé dorazily do kluboven kolem sedmé, kde už na ně čekal výborný bramborový gulášek s chlebíkem a teplý čajík. Naplnily

hladové krky po dlouhé cestě a mohl začít večerní program, složený z her a zpíváním s kytarou. Na dobrou noc si vyslechly světlušky večerníčka a tradičně jim popřál noc strýček Fido.

V sobotu ráno byl budíček dřív než jsme si ho vůdkyně plánovaly, jelikož půl světlušek bylo vzhůru už od sedmi. Co se dalo dělat, musely jsme vstát i my. K snídani byly ovesné vločky a čokoládové kuličky s mlékem. Na dopoledne byla připravena hra ve městě o sušický poklad. Po 4 družstvech světlušky plnily 15 úkolů, které si musely zjistit jakýmkoliv způsobem v centru Sušice. Takže „lítaly“ po náměstí a jedním ze způsobů, jak nalézt odpověď, bylo zastavování místních obyvatelů. Po splnění úkolů mohly hledat poklad, a taky že ho našly. Po náročné hře je čekala další odměna ve formě francouzské polévky a špaget s kečupem, sýrem a salámem. Odpoledne jsme se vydaly na výpravu s cílem Svatobor a cestu jsme si zpestřovali hrami. Totálně vymrzlé jsme dorazily kolem šesté do kluboven a začaly připravovat večeři. Na smaženém chlebu ve vajíčku a zbylé polévce z oběda jsme si pochutnala každá. Večer nás čekala zábavná hra Hip hap hop a hry.

V neděli ráno to vypadalo krapet jinak, jelikož v sedm jsem byla vzhůru jen já a Skřítek, protože jsme musely zajet pro čerstvé rohlíky do místního Penny. Taky že na nás koukaly paní prodavačky jako na blázny. V neděli v sedm hodin dvě rozespalé a neznámé nakupují 50 rohlíků. Když jsme dorazily do klubovny, překvapivě se stále spinkalo. Daly jsme se tedy do mazání rohlíků nutelou a vaření čaje. Po snídani jsme zakončily doprovodnou hru celého víkendu, kde se světlušky dovídaly zajímavosti o Šumavě prostřednictvím vyprávěných pověstí a za každou pověst získávaly kousek obrázku brány. A proč obrázek brány, protože Sušici se říká Brána Šumavy. Poslední krátká procházka vedla k místnímu zámečku. Mezitím Haník připravoval bramborovou kaši s párkem k obědu. A po obědě už si světlušky rychle sbalily a vydaly se k nádraží, aby jim neujel vlak. Já s Haníkem jsme předaly uklizené klubovny a autem vyrazily k domovu.

Myslím, že se nám víkend vydařil, hlavně díky pomoci skautek, a to nejen v kuchyni, s topením,..ale i s přípravou programu.

Kikina

Víkend vlčat v Sušici 25.- 27.11.2005

Jeden krásný listopadový den, konkrétně pátek 25.11., vyrazila smečka vlčat do skautské klubovny v Sušici strávit zde víkend. Předvoj Rajče s pomocníky Mářou a Kájou vyrazili autem před hlavní skupinou, aby nám pěkně vytopili klubovnu a odvezli vybavení, včetně našich batohů. Hlavní skupinu pod vedením Kozy a Maggy tvořilo osm zdatných vlků. Nevím kolikrát jsem musel odpovídat na otázky typu: „Kdy už tam budu?“, „Jak ještě dlouho?“, ale podle mě tak milionkrát. Do cílové stanice jsme dorazili až za tmy a před námi byla cesta přes celé město. Odměnou nám byla teploučká klubovna a večeře z vlastních zásob. Večer byl ve znamení sportovních klání ve fotbale, košíkové nebo hokeji. Samozřejmě že u klubovny nebyl zimní stadion nebo krytá hala, jednalo se o stolní hry.

Druhý den ráno se k nám připojil Hába, který byl v pátek na maturitním plese. Po snídani jsme vyrazili na Žižkův vrch, bohužel jsme si zapomněli mapu, takže jsme sice nějaký vrch našli, ale Žižkův rozhodně nebyl. Zahráli jsme si na něm eskymáckou honičku a při té příležitosti jsme zjistili, že jedná zřejmě o pastvinu pro ovce. Většina z nás si odtud odnesla památku na podrážce ☺. S důkladně očištěnými botami jsme celí hladoví uháněli do klubovny, natěšení na špagety od šéfkuchařky Maggy. Po poledním klidu nás čekal zlatý hřeb dne - výstup na Svatobor. I když počasí nebylo ideální, naskytl se nám ze shora krásný výhled na celou Šumavu. Zpátky jsme se rozhodli jít jinou cestou, což se ukázalo jako špatný nápad. Ne že bychom snad zabloudili (to si o nás snad ani nemůže nikdo myslet), ale trochu nás zklamalo značení. Do Sušice jsme sice dorazili, ale znaveni, promrzlí, hladoví a se značným zpožděním. Večer jsme hráli riskuj a spoustu jiných her, přečetli si pohádku na dobrou noc a po náročném dni rychle (někteří pomaleji) usnuli. V neděli dopoledne jsme si vyšli na procházku do nedaleké kaple anděla Strážce. Pokochali jsme se krásným výhledem na Sušici, tentokrát z druhé strany než včera, a abychom se trochu zahráli, zahráli jsme si bitvu o vlajku. Po návratu na nás už čekal obídek, do jehož přípravy se tentokrát bohužel zapojil i Rajče, takže párečky byli sice výborné, ale kaše mírně přesolená. Alespoň jsme zjistili, že do kuchyně ho už pustit nesmíme ☺. Následoval rychlý úklid, rozloučení

s klubovnou a pochod směr nádraží. Cesta domů utekla našťastí rychleji než ta páteční, takže jsem byl více méně dotazů od vlčat ušetřen. Víkend se všem líbil a určitě si ho zas někdy zopakujeme.

Koza

Vyznamenání pro oldskauty

Závěr roku a vánoční besídka se stali ideálním časem, kdy byli někteří naši dlouholetí členové odměněni za svoji práci a věrnost organizaci Junák vyznamenáním Oblasti Bílého orla. Dne 17. prosince se Yetti, Laka, Drahuš a Kim zúčastnili setkání oblasti v Plzni, kde byla tato vyznamenání předávána. Vyznamenání pro naše oldskauty převzala za středisko Příchovice sestra Yetti a přímo na místě byla dekorována Čestným odznakem Bílého orla stříbrného stupně sestra Laka a zlatého stupně bratr Kim. Další vyznamenání. Odznaky Bílého orla se udělovala na vánoční besídce druhý den v naší klubovně. Odznaky předal náš host bratr Akela oldskautkám Bopovi, Hnídě a oldskautům Vlád'ovi, Bedlákovi, Čochtanovi, Johnymu a Pakovi. Dostalo se i na Sata – a protože ten už Čestný odznak Bílého orla vlastní, tak mu byl za jeho práci udělen Děkovný list oblasti Bílého orla, který si rozhodně zaslouží. Všichni z jmenovaných jsou členy střediska od roku 1990 a neustále se aktivně zapojují do činnosti OS a pomáhají při budování tábořiště a vylepšování kluboven. Za to jim ocenění právem náleží a k němu dík nás všech.

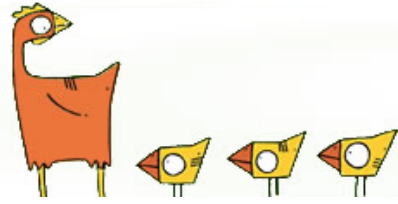

Vyznamenání pro rovery

No a když už jsme u těch vyznamenání, tak nesmíme zapomenout ani na naše pilné rovery a rangers. I v jejich řadách je spousta takových, kteří svojí prací a nápady přispívají ke zdárnému rozvoji našeho střediska. Odznak Bílého orla byl při střediskové Vánoční besídce udělen sestrám Haníkovi a Hance, z bratrů roverů pak byl oceněn Koza.

Kojenecký ústav

s dětským domovem v Plzni

Ve středu 14.prosince jsme pořádali již tradičně veřejnou sbírku, tentokráté však ne pro psí útulek v Plzni, ale pro Kojenecký ústav s dětským domovem. Poslání pořádání této akce se tím podle mě nezměnilo, akorát jsme vyměnili opuštěné psy za opuštěné děti. Na účelu sbírky jsme se dohodli s paní ředitelkou a nejaktuálnějším problémem byl nákup pěkných vánočních dárků, hraček, oblečení. A co předcházelo samotné sbírce? Tradiční pečení perníčků, o které se postaraly světlušky u Kulky v kuchyni. Skautky a některé rangers si pak užívaly jejich zdobení v klubovně. A v samotný den sbírky na přeštickém náměstí mrzli Martina, Malina, Mejdžr, Čudla, Had, Maggi, Hába, já s Haníkem, a chvíli nám pomohly i skautky Nudle a Tkani. Výsledkem jejich celodenní snahy oslovit co nejvíc lidí byla vybraná částka 16 859 Kč. Co více dodat? Díky všem!!

Kikina

Protlak – časopis roverů a rangers střediska Příchovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **redakční rada:** Rajče(vlčata), Haník(RR), Kiki(světlušky), Yetti(skautky), Šat(skauti), Laka(oldskauti)

kontakt: Josef Volf, Palackého 593, Přeštice 33401, goat@mybox.cz

uzávěrka: 17.1.2006 **vyšlo:** 25.1.2006 **neprodejné**